

Siet Bootsman zag met de publicatie van *t En van dat zummer* een levenslange wens in vervulling gaan. FOTO GEERT JOB SEVINK

Sprankelend Gronings

De wieg van Siet Bootsman (1934) stond in Eenrum. Tegenwoordig woont de gewezen onderwijzeres in Stad en geeft ze gehoor aan een levenslange roeping; schrijven.

LOUIS VAN KELCKHOVEN

Bij uitgeverij Ter Verpoozing uit Peize verscheen *t En van dat zummer, Grunneger verhalen en gedichten*. Volgens uitgever Gerard Stout de 'balans van een verrassend leven in sprankelend Gronings'.

Schrijfster Siet Bootsman werd in 1934 geboren in Eenrum. Ze volgde de vijfjarige opleiding-A aan de Rijks HBS in Warffum. „Voor die kans ben ik mijn ouders en meester Ploegman diep dankbaar.” Haar eerste baan in Stad bracht Bootsman in contact met een musicus, met wie ze trouwde en naar het Westen vertrok. Elf jaar en drie kinderen later veranderde de situatie. „Ik moest voor het gezinsinkomen zorgen. Aan de Haagse school voor Taal en Letterkunde haalde ik mijn onderwijsbevoegdheid Engels en ik stond twee jaar in Leiden voor de klas.”

Op haar 17de dacht Bootsman schrijfster te zullen worden. „Dat gebeurde op mijn 71ste, toen mijn jongste dochter getroffen werd door een ernstige ziekte. Dat had ingrijpende

Door open sluisen bruisten woorden en verhalen naar buiten

gevolgen voor mijn gevoelsleven, door de open sluisen bruisten woorden en verhalen naar buiten.” Aan die schrijfperiode kwam abrupt een eind toen een automobilist Bootsman in de herfst van 2008 bij het afslaan aanreed. „Ik kwam met mijn hoofd op de stenen terecht. Mijn voorhoofdszenuw raakte beschadigd, er was lichte hersenschade en de aftakking naar het gehoor was afgesneden. Een deel van de klachten is gebelevend.”

In 1974 verhuisde Siet Bootsman met de kinderen terug naar Groningen, waar ze een baan kreeg aan de Hendrik Wester mavo. Ze volgde schilderlessen en verkocht tien olieverfschilderijen, eentje werd er zelfs gestolen. „Spijtig, maar geinig dat iemand het mooi genoeg vond om het schilderijtje nat, want olieverf, uit de tentoonstellingsruimte te roven.”

In 1985 begon Bootsman aan een studie psychologie aan de Rijksuniversiteit Groningen. Bij Dick Bierman volgde ze colleges Inleiding in de Parapsychologie. „Dat was in Utrecht en Amsterdam. Reed je gewoon met de auto naartoe.” Haar scriptie werd gepubliceerd in het *Tijdschrift voor Parapsychologie*.

Een jaar geleden pakte Bootsman de pen weer op en begon ze haar levensverhaal te schrijven. „Fragментарisch, herinneringen, stukjes reisverslag, bespiegelingen, oneliners, licht verse. Door dat alles heen lopen twee rode draden; verlies en verbondenheid. Dat leidde tot *Kroniek van een wisselvallig bestaan*, dat dit voorjaar uitkomt.”

Voor het uitgeven van de Groningstalige verhalen en gedichten benaderde Bootsman Gerard Stout. „Dat bleek een schot in de roos. In minder dan drie weken tijd lag er *t En van dat zummer*. „Ervaringen van mijzelf en mensen die ik kende, soms was het een gegeven van buiten dat mij aan het schrijven zette. Met de gebruikelijke verschuiving, verdichting en vergeting. In goed Gronings: *the things that can and can't be said*.”